леніе на родовый наумъ наричя ся *главно*, или собственно *раздѣлѣніе*; раздѣлѣніе на видовы-ты наумы, кога слѣдува нераздѣлѣніе-то на рода, добыва названіе *подраздѣлѣніе*, а раздѣлѣнія на единъ сжщый наумъ откамъ различны точкы за зрѣніе, понеже ся разглядвать отъ камъ странж на взаимно-то имъ помежду отношеніе, наричять ся *съраздѣленія*.

6) За *доказаны* ся броять тыя истины, кои-то или отъ само себе си сж очевидны, или лесно могжть да ся изведжть изъ другы; а истины, *кои-што искашь доказателство* сж тыя, кои-то добывать очевидность само кога-то логическы ся изведжть изъ очевидны истины. слѣд. както неможе да ся утвръждавать доказателства на съмнителны начяла, така не е нужно да ся доказвать истины очевидны.

§. 98.

Цѣль-та на опрѣдѣленія-та е да ся покаже клѫбо-то на прѣдмѣта или неговый родъ, и да ся отличи отъ другы-ты прѣдмѣты отъ това сѫщо клѫбо чрѣзъ видовы-ты му бѣлѣжкы. Тая цѣль ся достига: кога *направо ся подчини опрѣдѣляемо-што* подъ *опрѣдѣляющще-што*, кога-то *е докарано въ ясность опрѣдѣляющще-што и въ точность опрѣдѣленіе-што*.

Изясненіе: Права *подчиненость* на *опрѣдѣляемо-што* подъ опрѣдѣляющще-то иска, что-то опрѣдѣляемый прѣдмѣтъ да ся отнесе камъ *най-ближный* си родъ, и да ся покажжть бѣлѣжкы-ты, что съставлявать собственно-то му видово *различіе*. Въ противенъ случяй опрѣдѣляемо-то неще бжде заключено въ надлѣжны-ты си прѣдѣлы, и неще ся отличява отъ прѣдмѣты-ты, съпрѣдѣлны съ него. Развала на това правило прѣдставлява слѣдующще-то опрѣдѣленіе: „човѣкъ е сѫщество, кое-то живѣе“: тука опрѣдѣляющще-то прѣдставлява